

SANG

med
Pianoforteaccompaniment

af

Agathe Backer Grøndahl.

Op 3.

1.
Aften er stille.
(Bj. Björnson.)

2.
Mine Minder.
(H. V. Kaalund.)

3.
I de sidste Øieblikke

4.
Kom og hvil ved mit Bryst
(Thomas Moore) (Caralis)

5.
Bølge mod Kyst.
(V. Bergsøe.)

KJÖBENHAVN.

Wilhelm Hansens Forlag og Eiendom.

Christiania. C. Warming.

Stockholm. S. Levy.

C. WARMUTH
MUSIK- & STRÅMMENT
STRONGE OG SVAGHEDE
MUSIK- & STRÅMMENT
CHRISTIANIA

1879

AFTNEN ER STILLE.

STILL IST DER ABEND.

Andante. (M.M. ♩ = 84.)

Agathe Backer Grøndahl, Op. 8.

SANG.

PIANO.

mf

p una corda.

ped.

Aft - nen er stil - le, Ti - mer - ne
 Vin - te - ren dröm - mer, Stjer - ner - ne
 Still ist der A - bend, Stun - den ent -
 Träu - met der Win - ter, schwim - men die

tril - le Lyd - lø - se ned i det e - vi - ge
 svøm - mer gjen - nem dens flor - let - te Sy - ner og
 rin - nen spur - los ver - senkt in der E - wig - keit
 Ster - ne hin durch sein flor - leich - tes Laub - werk und

cresc.

Væld. Kun mi - ne Tan - ker Lyt - ten - de
 ler. Næv - nen - de Som - mer, El - skov og
 Meer. Mei ne Ge - dan - ken lau - schen und
 lachn. Som - mer ver - kün - dend, Lie - be und

cresc.

stip.

dim. e'

van - ker: *f* Vil hun ei kom - me, 3. & 5. Vers. el
 Blom - mer: Tør hun ei mø - de, ei
 schwan - ken. Wird sie nicht kom - men, nicht
 Blu - men. Wagt sie zu kom - men, zu

f

p

rit.

kom - me i - kvæld?
 mø - de mig mer?
 kom - men bei Nacht.
 kom - men nicht mehr?

rit.

fp

8.
 Havet med Panden
 Islagt mod Stranden
 Sukker i Længsel og reisesyg Ro.
 Skibe for Anker,
 Seilfyldte Tanker;
 O, vi maa findes, vi To!

4.
 Sneen har dalet,
 Tumlet og malet
 Eventyret i den skovdunkle Hei;
 Dyrene liste,
 Slagskygger friste:
 Var det Dit Fodtrin, - o nei!

5.
 Modet Du savner,
 Rimefrost favner
 Længselens Grene, fortryllet du staar.
 Men jeg tør sprengte
 Dækket, og trænge
 Ind, hvor i Dromme du gaar.

Bj. Bjørnsen.

8.
 Eisig am Strande
 Ruht noch die Woge,
 Aber sie träumt schon von schäumendem Tanz.
 Schiffe vor Anker,
 Segelgedanken,
 Müssen uns finden, uns finden wir Zwo.

4.
 Schnee ist gefallen.
 Wirbelt und malet
 Abendtheuerleicht in dem walddunklen Hag;
 Waldthiere schleichen.
 Schlagschatten täuschen:
 War es ihr Fusstritt, ihr Fusstritt, o nein.

5.
 Muth fehlt der Armen:
 Reiffrost umarmet
 Zweige der Sehnsucht; verzaubert stehst du.
 Ich nur darf sprengen
 Decken, und dringen
 Ein, wo im Traume du gehst.

MINE MINDER.
MEINE ERINNERUNGEN.

Moderato. (M. M. ♩ = 100.)

SANG.

PIANO.

1. Jeg
1. Zwar

hvi — — — ler ved mi — ne Min — — — der, Under Li — — — vets
 hvi — — — ler ved Glædens Kil — — — de, Med Ro — — — ser
 grünt — — — noch der Baum des Le — — — bens, Doch ge — — — denk ich
 ruh — — — e am Quell der Freu — — — den, Die Ros — — — im

grøn — — — ne Træ — — — ; Som Børn med ble — — — ge
 om min Lok — — — ; Men hos mig le — — — ger den
 al — — — ter Zeit — — — ; Und um mich spielt schon
 Lo — — — cken haar — — — ; Doch schau — — — keln wie blei — — — che

Kin — — — der. De sid — — — de paa mit Knæ, — — —
 stil — — — le Er — — — in — — — drings Eng — — — le — — — flok, — — —
 stil — — — ler Er — — — inn' — — — rung En — — — gel — — — schaar, — — —
 Kin — — — der. Die En — — — gel auf dem Knie,

mf
mf
mf *legato*
ad.
esusc.
p

ritard.

De sid - de paa mit Knæ.
 Er - in - drings Eng - le - flok.
 Er - inn - rung En - gel - schaar.
 Die En - gel auf dem Knie.

ritard. *p* *a tempo.*

1. - 4. 5.

2. Jeg
 2. Ich

H. V. Kaalund.

dim. *pp*

2.
 Jeg jubler med mit glade,
 Mit friske Ungdomsmod.
 Som falmede Rosenblade
 De dandse om min Fod.

4.
 De gamle, kjære Minder,
 De nævne mig ømt ved Navn,
 Naar Dagens Lys oprinder,
 Jeg vaagner med dem i Favn.

5.
 Naar engang Livets Varme
 Forsviuder fra min Kind,
 Med dem i mine Arme
 Jeg sover stille ind.

3.
 Ich juble mit dem frohen,
 Dem frischen Jugendmuth,
 Vergilbte Rosenblätter
 Umwirbeln meinen Fuss.

4.
 Die alten, lieben Gestalten,
 Die reden traüt zu mir,
 Erst wenn ich früh erwache
 Entflieh sie mit dem Traum.

5.
 Wenn einst des Lebens Wärme
 Erstirbt in meiner Brust,
 Dann schlaf ich, traüt sie umarmend,
 Zur langen Ruhe ein.

J DE SIDSTE ØIEBLIKKE.

DIE LETZTEN AUGENBLICKE.

Moderato. (M. M. $\text{♩} = 72$.)

SANG. *mp*

Før Øi - et luk kes til sid - ste Blund, O
 Be - vor mein Au - ge sich schliesst zur Ruh, Lass

PIANO. *p* *pp*

lad det dit Øi - e me - de, Og hold mit Hoved i Dø - dens Stund
 tief in dein Aug' es bli - eken, Im letz - ten Kampf mit dem Tod halt du

crese.

Bli dt i di - ne Hæn - der blø - de, Og tryk et kys paa min
 sanft mein Haupt in wei - chen Hän - den. Und drück' den Kuss auf den

pp *crese.*

ble - ge Mund, For Alt, hvad jeg maat - te li - de, Du kysset mig al - drig, o
 blei - chen Mund. Zum Lohn für all mein Lei - den, Du küsstest mich nie - mals, jetzt

f *m.g.* *m.d.* *f* *m.g.* *m.d.*

kys mig kun, Nu In - gen kan faa det at vi de. Da
 küss mich nur, das wis - sen ja nur wir Bei - den. Dann

vil jeg tro, at jeg bæ - res frem, Hvor Stjer - ner - ne Klar - hed
 glaub' ich, dass zwei Ster - ne schön Mir strah - len - de Klar - heit

taen - der, Da vil jeg tro, at mod Him - lens Hjem, Jeg bæ - res af
 spen - den, Mich En - gel - hæn - de zu seel' - gen Höhn, Liebreich tra - gen zum

Eng - le - hæn - der, Da vil jeg tro, at de kys - se mig, Thi
 Hei - math - lau - de. Dann küsst mich freundlich ein En - gel - mund, Denn

al min Kval og Kvi - de, Som Nat - tens Taa - ge fra
al - le Lei - den und Qua - len Ent - fliet'n. wie Dunst in der

m. g. *m. d.*

m. d. *m. g.*

So - lens Vei, Da bort fra mit Bryst maa gli - de. *S. f*
Mor - gen stund Ver - schwindet vor Son - nen - strah - len.

p *Adagio.* *morendo* *pp*

una corda. *Ped* *

KOM OG HVIL VED MIT BRYST.

KOMM', UND RUH' HIER BEI MIR.

Allegro con fuoco. (M. M. $d = 84$)

SANG. *f*

Kom, og hvil ved mit Bryst, du min an - skud - te Hind!
Komm, und ruh' mein verwun - de - tes Reh. hier bei mir!

PIANO. *f sempre*

1 2 1 *2 4 2 1* *2 1*

Ped * *Ped* * *Ped sempre*

Har end Flø - ken for - ladt Dig, det hu - ser dig
 Hart verstieß dich das Ru - del, doch Schutz winkt dir

end; Her Du fin - der et Smil - ,
 hier, Und du fin - dest ein Læ - cheln.

cresc. In - gen Sky - er kan naa, Og et Hjer - te som
 nie von Wol - ken ge - trübt, Und ein Herz, das dich

e - vig, e - vig for Dig kan vil slaa.
 e - wig, e - wig und ein - zig dich liebt.

Poco più moderato.

mf

O! hvad var vel Kjær - lig - hed, skif - ted den
 O! was wä - re Lie - be, wär' feig sie be -

Poco più moderato.

p sempre

om, i Sorg og i Glæ - de,
 reit Zu wach - sen in Freu - den.

ritard. i Ære og Skam? Om dit Hjer - te er
 zu schwin - den in Leid? Will nicht fra - gen:

a tempo

ritard. *a tempo II*

p *mf sempre*

brö de frit, spor ger jeg ei, jeg
 „Wärsst stets du m - schul dig und rein, Ich

ved kun, jeg el - sker dig,
 weiss nur. Ich lie - be dich.

cresc. jeg 'el - sker dig, el - sker kun
 Ich lie - be dich, dich ganz al -

dig.
 Ich.

f *din.* *e* *rit.* *p*

Red.

*

Tempo I.

Du har kaldt mig din En - gel et sa - ligt Sekund,
 O, du nam - test mich En - gel., in see - li - ger Stand,

f sempre

Og det vil jeg væ - re, i Godt og i
 Das will ich dir sein, und im Un - glück sei's

Ondt,
 kund. U - for - fær - det i Flam - men,
 Un - ver - zagt in die Strö - mung

cresc. *f*

Jeg følger din Vej, For at frel - se
 stürz ich mich hin ein. Und ich ret - te

dig, el - ler at seg - ne med dig. Thomas Moore
 dich, o - der du sinkst nicht al - lein. (Carolis.)

f sempre

BØLGE MOD KYST.

BRECHENDE WOG.

Allegretto. (M. M. ♩ = 68) *mf*

SANG. *Wiegend*

PIANO. *pp sempre* *p legato*

Red. una corda

Bøl - ge mod Kyst,
Bre - chen - de Wog,

hvor kommer Du fra? Hvor er Din Hjemstavn, hvor er Din
was führ - te dich her? Wo ist die Hei - math? Nenn mir die

Vug - ge? Hvem mon de gjælde, de kla - gen - de Suk - ke,
Schö - ne! Sprich! Wem wohl gel - ten die seuf - zen - den Tö - ne,

esese en do

Bøl - ge mod Kyst? Bøl - ge mod Kyst!
Brechende Wog? Bre - chen - de Wog!

dim. fz p

mf

Har Du en Elsker hvor Solen gaar ned, Hist o - ver
 Weilt wohl dein Buhle dort ferne im West. Spielend an

rit. *a tempo*

Hav i de solgyld - ne Ban - ker? Sen - der Du ham Di - ne bristen - de
 Strand in den Strahlen der Son - ne? Den - kest du sei - ner mit in - ni - ger

esce.

f

Tan - ker, Bølge mod kyst? Bøl - ge mod kyst!
 Won - ne Brechende Wog? Bre - chende Wog!

leggiro

en *da* *p*

dim.

mf

Nei, Du er kold, og Dit Væsen er Graad,
 Nein, du bist kalt, und nur Thränen dein Kern.

legato

p

Thi Du maa dø Just som Li vet Dig skjænes, Atter i Glemse lens
 Tod ist dein Loos! Kaum zum Leben entsprungen. Hat dich Ver-gess'ne die

Van de Du sænkes. Bølge mod Kyst! Bil-led Du blev paa den skiften de Tid,
 Tiefe ver-schlingen, Brechende Wäg! Du bist ein Sinnbild der wandeln den Zeit,

ten.

Bil-led paa Lykken, som kommer og vi-ger, Bristen-de net-op, som høiest den sti-ger,
 Sinnbild des Glückes, das kommt und entwei-chet, Brechend, wenn's eben den Gipfel er-rei-chet,

cresc. molto.

Bil - led paa Lykken, som kom - mer og vi... ger, Bristen - de
 Sinn - bild des Gluekes, das kommt und ent - wei... chet Brechend, wenn's

f

cresc.

net... op, som høiest den sti... ger, Bøl - ge mod
 e... hen den Gipfel er - rei... chet. Bro - chende

f

rit.

dim.

rit. un poco

un poco **tempo più agitato.**

kyst! Giv mig din Lod, saa klarer jeg ei, Løft mig blot
 Wog. Gieh mir dein Loos, so klage ich nicht! Heß mich nur

tempo più agitato.

høit og hær mig et Styk - ke, frem mod den ly...
 hoch, und trag auf den Ar - men Nä - her dem Glück.

rit.

se, liv - sa - li - ge Lyk - ke, den ly - se, liv - sa - li - ge
 mich, dem son - ni - gen, war - men, dem lich - ten, hold - see - li - gen

dim. *rit.*

Lyk - ke, Bøl - ge mod Kyst! Bøl - ge mod Kyst!
 Glä - eke, Bre - chende Wog! Bre - chende Wog!

Tempo I.

mp Sænk mig kun saa i det e - vi - ge Hav!
 Senk mich dann nur in das e - wi - ge Meer!

Tempo I.

mp

Selv kun en Bøl - ge, som dæk - kes af
 Selbst ei - ne Wo - ge. be - de - cket von

cresc.

an — dre, Vil til For — glem mel — sens Lan — de jeg
 an — dern. Will ich zum Strand der Ver — ges sen — heit

cresc.

van — dre, Bøl — ge mod Kyst!
 wan — dern, Brech — en — de Wog!

p sempre

ritard.

ten.

pp

Lento.

pp

Bøl — ge mod Kyst!
 Bre — chen — de Wog! V. Bergsøe.

Lento.

ppp

moreado